

GRONINGER SUCCULENTEN PRAAT

Cactusclub
Groningen en
Ommelanden

November 2025

Bestuurssamenstelling:

Voorzitter:	Piet Kamminga, 0594-511922, kamminga.pa@outlook.com
Vicevoorzitter:	Henk Wolven, 06-20616337, henkwolven0@gmail.com
Secretaris:	Veroniek Bicknese, 0595-491598, veroniekbicknese@planet.nl
Penningmeester:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl
Bestuurslid:	Jaap v.d. Woude, 06-53150590 j.vdwoude@home.nl

Contactpersonen:

Afgevaardigde algemene verg.:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128
Bibliotheek:	Piet Kamminga, 0594-511922
Interviewcommissie:	Marijke Bouwmeester, 0592-613317
Oldenburg:	Piet Kamminga, 0594-511922
Website:	Thea Kamminga, 0594-511922

Foto omslag: *Astrophytum caput-medusae*, Coby Keizer-Zinsmeester

Kopij voor Groninger Succulenten Praat inleveren bij:
Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl.

De jaarlijkse contributie is voor leden € 15,- en voor gezinsleden € 7,50.

Deze kan worden gestort op IBAN NL63INGB0003742116 t.n.v.

Succulenta afd. Groningen en Ommelanden, Westeind 96, Zuidbroek.

Er bestaat tevens de mogelijkheid om **sponsor** te worden van onze afdeling, de sponsorbijdrage dient minimaal € 15,- per jaar te bedragen.

De afdelingsbijeenkomsten worden, tenzij anders vermeld, iedere derde maandag van de maand gehouden in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen (tel. 050-5711354).

Beste leden,

Hierbij willen wij jullie uitnodigen voor de clubavond op maandag 17 november 2025 in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen. Aanvangstijd: 19:30 uur.

Programma:

- Opening.
- Mededelingen en ingekomen stukken.
- Verslag van de bijeenkomst 20 oktober 2025.
- Lezing door Rikus van Veldhuisen over Zambia.
- Pauze. Verloting planten van dhr. Weitering.
- Vervolg lezing Rikus van Veldhuisen.
- Rondvraag.
- Sluiting om 22.30 uur.

Activiteiten binnenkort:

LET OP: De bijeenkomst in **december** is op de **tweede maandag** van december, dat is dus op **8 december**. Jaarvergadering. Na de pauze nog niet bekend.

Van het bestuur

In december a.s. zit de bestuurstermijn van Jaap van der Woude er op. Hij stelt zich herkiesbaar. Indien je je als kandidaat voor een functie binnen het bestuur van de afdeling wilt aanmelden kan dat tot en met 21 november bij Veroniek Bicknese (veroniekbicknese@planet.nl). Als er meer kandidaten dan vacatures zijn, zullen er met een schriftelijke stemming verkiezingen plaatsvinden in de jaarvergadering, die zal worden gehouden op maandag 8 december 2025.

Bibliotheekboeken

Succulenta hoofdbestuur heeft besloten de bibliotheek op te heffen en het restant boeken voor de liefhebber aan te bieden. Coby Keizer is beheerder van de bibliotheek en heeft de lijst met nog beschikbare boeken. Als je belangstelling hebt, kun je contact met Coby opnemen (keizer.zinsmeester@ziggo.nl).

Ledeninformatie

Nieuwe leden: Fedde Boonstra, Diana Nieboer en Nettie Rietema
Overleden: dhr. G. Weitering

Zo gewoon en toch bijzonder!

Bijna iedereen binnen onze club kent hem wel, een groene of een zwarte: de Aeonium. Aeonium arboreum (1) is endemisch op de Canarische eilanden en in Noord-Afrika. De geliefde donkere variant is een cultivar en komt niet in

natuurlijke vorm voor.

Regelmatig breng ik een vakantie door op een van de Canarische eilanden. Vaak zag ik de Aeoniums tegen een vochtige noordwand van de rotsen, waar ze mooi groen tegen afstaken. Door het vocht dat langs de rotsen naar beneden druipt hebben ze meestal flinke bladeren. Vorig jaar schreef ik al dat ik dat jaar op Gran Canaria was geweest. De indruk die we toen hadden was dat het er al lange tijd droog was geweest. Tijdens een wandeling kwamen we regelmatig Aeoniums tegen. Vorig jaar zagen we ze ook

in een droge vallei. We dachten een bijzondere soort te hebben gevonden. De plant had de bladeren heel compact in kleine rozetjes. Op dat moment troffen we een hele helling vol in bloei. (2 en 3).

Met Google lens probeerden we om de naam van de plant te pakken te krijgen, maar dat bleef wat onduidelijk. Onder andere kregen we als naam: Aeonium manriqueorum (4). Nu spreekt de naam Manrique me bijzonder aan. Want ik kom ook al jaren op Lanzarote waar Manrique een bijzondere kunstenaar was en

4

prachtige beeldhouwwerken en gebouwen heeft neergezet. Ook heeft hij veel “politieke” invloed gehad op onder meer het toeristenbeleid. Er mocht bijvoorbeeld nergens hoogbouw worden gepleegd. Het karakter van het eiland mocht niet aangetast worden. Helaas is het beleid sinds zijn dood toch veranderd en heb ik gezien dat er tegenwoordig hogere flatgebouwen langs de kust staan. Stel dat de naam *Aeonium manriqueorum* klopte, dan was een stek meenemen wel verleidelijk. En het is gelukt hem thuis te laten wortelen. Eerst moest hij maar in de kamer, want de winter kwam er aan. De omstandigheden in de kamer waren kennelijk zo gunstig dat de plant er binnen de kortste tijd (1 maand) heel anders uitzag. (5).

5

6

7

8

De zomer in de kas ging het even anders. De malse bladeren werden naarstig door slakken of ander gedierte aangevreten. Maar ook door warmte en misschien wel mijn hardvochtig beleid kreeg de plant weer zijn compacte vorm. (6 en 7). Eigenlijk vind ik die wel zo mooi. En het blad is prachtig als je hem wat nader bekijkt: met van die fijne tandjes. (8) Ook al zou het een gewone Aeonium arboreum zijn, toch een mooie plant!

Veroniek Bicknese *(foto's van de schrijver)*

Verslag van de bijeenkomst op maandag 20 oktober

Opening

Aanwezig: 32 leden.

Afzegging: Dick Munniksma en Gerard Geling.

Mededelingen en ingekomen stukken

Dhr. Weitering is vorige week overleden. We houden 1 minuut stilte.

Veroniek vertelt dat we al 5 nieuwe leden hebben.

Wolter heeft een plantje en vraagt of wij willen raden hoe oud de plant is.

Deze plant is slechts 8 maanden jong, maar ziet er uit als veel ouder.

Verslag van de bijeenkomst 15 september 2025

Geen opmerkingen.

Lezing door Wiebe Bosma over Angola 2023

Wiebe reisde vanaf Schiphol en verder vanaf Parijs met zijn vaste reisgenoot Roberto naar Luanda. Het embleem van de nationale luchtvaartmaatschappij van Angola is de reuzen sabelantilope. Sinds 2002 is er in Angola vrede en heeft het land zich goed ontwikkeld. Er wordt nog wel eens gewaarschuwd voor landmijnen, maar Wiebe heeft geen waarschuwingen gezien. Er zijn grote tegenstellingen tussen arm en rijk. Ook is alles nogal duur vergeleken met andere Afrikaanse landen. De taal is Portugees. Wiebe laat een hoogtekaart zien. De hoogste berg is meer dan 2500 meter hoog. Een neerslagkaart geeft grote verschillen aan van gortdroog tot zéér veel neerslag. Ze hebben 4700 km afgelegd in 22 dagen. Op de kaart staan vlaggetjes waar Wiebe planten heeft gevonden. Ze reizen het liefst na de droge winter als de eerste regen weer valt. Dat zijn de maanden december, januari en februari.

Ze nemen de kustroute naar het zuiden en al gauw zien we een plaatje van het groen met vetplanten: *Euphorbia conspicua* (1) en *Aloe littoralis* (2). Beide komen veel voor daar. *Euphorbia conspicua* lijkt van een afstand op een hoge palm. De *Aloe* is ook flink groot en wordt wel 80 cm breed. *Sansevieria cylindrica* met dikke ronde bladeren. Er groeien komkommerachtigen, waar Wiebe een vlinderpop op gespot heeft. Foto's van *Cissus quadrangularis* met mooi geribbeld stammetje en een bloeiende *Sarcostemma*. Ze gaan naar een prachtig gebied: Miradouro da Lua, met bijzonder rotsen in oranje en wit. De Kwanzarivier is de grootste rivier van Angola. Ook munteenheid in Angola heet Kwanza. Van de kust vandaan is veel akkerbouw, dus niet heel interessant om planten te vinden. In een wat groener landschap meer op een heuvel vinden ze weer de *Aloe littoralis* (2). In jonge vorm zijn de bladeren gestreept. Als ze ouder zijn verdwijnt dat. Een plaatje van een mooie landelijke opslagschuur en een straatmarktje. Door de barre omstandigheden een mooi rood geworden *Aloe*. Op een heel droge plek een *Tavaresia angolensis*. Deze lijkt op een *Huernia*, maar heeft kleine doorntjes. De

dag besluiten ze met een lekker biertje. De belangrijkste wegen zijn best goed en ze kunnen redelijk doorrijden. Na *Sansevieria*'s zien we ook een foto van een cactus (*Opuntia*), maar die hoort daar niet thuis. Langs een rivier groeien hangende *Aloe*'s. Wiebe wist dat toen niet, dus we zien er geen foto van. Wel meer *Tavaresia*'s met een prachtige bloem, buisvormig en zo'n 7 cm lang. In Angola groeien ook veel bolgewassen. Een groot deel van het wild is in de oorlog verdwenen en men is bezig veel dieren weer te introduceren. Op een kale granieten rots kunnen alleen in de scheuren wat planten groeien. Er komen 8 soorten *Huernia* voor in Angola, waarvan er 4 endemisch zijn. We zien een *Huernia* met bloemknopjes. Er zijn ook planten waar Wiebe de namen toch niet goed van kan bepalen. Wel van een *Huernia urceolata* (3) met urnvormige bloemen en *Stapelia similis* (4) met prachtig rode bloem.

3

4

Bij een korte stop bij een rots *Cyanotis* (soort *Tradescantia*) met bloemetje. *Aloe zebrina* groeit er ook veel, blijft redelijk klein en heeft een mooi streepjespatroon op het blad en mooie rode tanden. Inmiddels zijn ze in Benguela.

Een *Jatropha* met vruchtjes, waarvan Wiebe wat zaad had meegenomen. Maar de zaden zijn nooit gekiemd en hij heeft er dus geen planten van gekregen. Verder komen ze bij een gebied dat er uitziet als een soort zandduinen. Daar vinden ze *Hoodia* en *Stapelia*. Ook komkommerachtigen met rode vruchten en een bolgewas waarvan ze geen zaad meer vonden, omdat die te ver uitgebloeid was. Een kleine *Euphorbia* (Wiebe noemt het een *E. subsalsa* (5)). *Huernia calosticta*, een nieuwe soort, met komvormige geel en paarse bloem.

Pauze. Verloting planten van dhr. G. Weitering

Carolina regelt de verloting.

Vervolg lezing Wiebe Bosma

Pterodiscus aurantiacus heeft een ondergrondse knol. Wiebe heeft geprobeerd de *Euphorbia subsalsa* te stekken (5) maar hij heeft er nog geen succes mee gehad. Ook zien we *Pachypodium lealii* (6).

Stapelia's en *Hoodia currorii* volop in bloei. Deze stinkt niet zo erg.

Weer een prachtig landschap waar ze vast nog een volgende keer meer gaan struinen. Wiebe laat ook graag wat van de dieren zien. Een *Agame* ('n soort hagedis) en een mooi insect. Een hutje van plantenblad.

Verder veel *Euphorbia*'s, o.a. *Euphorbia eduardoi*. Een *Pachypodium* met vruchtjes voor zaad. Maar wederom geen kieming bij Wiebe.

Ze waren op zoek naar *Sarcocaulon* en hebben het ook nog gevonden. *Hoodia* (*Trichocaulon*) *mossamadense*, kleine bloemetjes aan lange bloemstelen.

In de buurt van Namibië zie je weer akkerbouw, maar aan de woningen zie je hoe arm men is. Volop *Euphorbia eduardoi* en een mooi gevormde *Moringa*.

Namibe is een havenplaats. Op afvalhopen scharrelen mensen rond om te zien of er nog wat bruikbaar is. Helaas is het veel plastic dat dan rond gaat waaien.

Foto's van *Sarcostemma* (*Cynanchum*) en *Sarcocaulon*. Op zoek naar een speciale *Kalanchoe* vonden ze die in een klein hoekje. Heel kleine planten met bloemetjes van 3 mm. In een gebied waar 360 dagen per jaar de zon brandt groeit toch

Euphorbia gariepina. Een aparte plant is de *Orthanthera albida* waarvan de wortel gebruikt wordt om bier een bepaalde smaak te geven.

Een grote cluster *Euphorbia virosa* (7). Deze is zwaar giftig. Een joekel van een dikke caudexplant met mooie bonsai-achtige zijtakken: *Cyphostemma uter* (8). *Jatropha* met kleine rode bloemetjes. Er zijn echt veel verschillende bolgewassen, o.a. *Ledebouria*. Tussendoor zien we nog een Gekko. Een *Kalanchoe* met mooi gekleurd blad. *Adenium boehmianum* is niet endemisch. Hier blijft deze compacter dan die in buurland Namibië. Een nieuw beschreven Aloesoort: *Gonialoe borealis* (vroeger aff. *dinteri*). Ook door weer en wind beschadigde planten als *Huernia oculata* en *Stapelia kwebensis*. Ze gaan terug richting kust, waar weer vreemde puisten in het landschap omhoog rijzen. Daar zijn dan ook bavianen. *Euphorbia virosa* en tenslotte de bekende *Welwitschia mirabilis* (9), een mannelijke plant met bloemen. En er zitten ook wantsen op.

9

10

Sarcocaulon, (*Monsonia*) *mossamedensis* (10) in bloei (een lid van geraniumfamilie). Nog wat landschapsfoto's, straatbeelden, een haventje en op de grond aangeboden vis. Het meer is helemaal droog.

Wolter vraagt of ze ook gevaarlijke dieren hebben gezien zoals slangen of schorpoenen. Ze zullen er vast wel zijn, maar Wiebe heeft er ook niet naar gezocht.

Rondvraag

Rudolf vraagt: De landelijke bibliotheek is opgedoekt. Hoe is het onze eigen bibliotheek?

Onze afdelingsbibliotheek functioneert gewoon nog. Hij wordt niet zo veel gebruikt. Het bestuur zal erover nadenken of en hoe we hier mee verder gaan.

Sluiting om 22.30 uur

Piet sluit de bijeenkomst en bedankt Wiebe voor zijn presentatie.

Veroniek Bicknese

(De foto's zijn geleend van het internet voor eenmalig gebruik)

Onderdeel van de Lithops-collectie van de auteur in september 2024

Toen de Engelse natuuronderzoeker en ontdekkingsreiziger William John Burchell in 1811 als eerste Europeaan een Lithops vond en er later een schets van maakte, wist hij duidelijk dat hij iets belangrijks had gevonden. Enkele planten zoals we die nu kennen als *Conophytum* waren al ontdekt en kregen de bijnaam Dumplings. Op de schets van zijn ontdekking staat de volgende aantekening: "...een aparte & nieuwe soort die van alle dumplings te onderscheiden is doordat hij van boven horizontaal ligt". Haworth beschreef de plant als *Mesembryanthemum turbiniforme* en noemde hem later *Lithops turbiniformis* toen N E Brown het geslacht *Lithops* creëerde. Helaas bestaat er vandaag de dag geen *Lithops* meer op de locatie van Burchells vondst, maar de consensus is dat de plant synoniem is met *Lithops hookeri* (Fig. 1), waardoor *turbiniforme* ongeldig is.

Fig. 1 Lithops hookeri

Je kunt je afvragen wat er door de hoofden van die vroege ontdekkingsreizigers speelden toen ze voor het eerst zulke vreemde en zeer aangepaste planten tegenkwamen. Het moet een echte verrassing zijn geweest. Tegenwoordig met al het mediageweld zijn we wat minder gauw verbaasd over iets nieuws. Dat gezegd hebbende, er is iets met Lithops dat het enthousiasme aanwakkert. Net als edelsteentjes zijn het misschien al die verschillende tekeningen en ook kleuren die sommigen van ons drijft om te kweken en te verzamelen.

Fig. 2 Lithops hookeri var. marginata

Fig. 3 Lithops divergens var. amethystina

Het geslacht is daarmee waarschijnlijk het meest gekweekte van alle mesems en en hier daar zelfs wat specialisatie. De taxonomie rond soorten, ondersoorten en variëteiten is verwarrend en wat controvers. Het Illustrated Handbook of Succulent Plants noemt 38 soorten, maar afhankelijk of je een lumpster of splitter bent zijn er minder of meer. Al deze soorten en hun variaties (Fig. 4) worden wel gekweekt, waardoor je verschillende populaties van diverse locaties en hun cultivars aan je verzameling kunt toevoegen (Fig. 5). Lithops hebben velen geïnspireerd om naar Zuid-Afrika te reizen en de planten in hun natuurlijke habitat te bekijken, waardoor er meer boeken gewijd aan Lithops dan aan enig ander mesemsgenus. Het is helaas een feit dat sommige soorten ernstig bedreigd zijn door diervraat, bouwactiviteiten en roof, net als bij cono's.

Afb. 4 Lithops-soorten

Afb. 5 Afwijkende kleurvormen van Lithops

Lithops zijn prima uit zaad te kweken, wat een goede manier is om de variatie te ervaren die mogelijk is binnen de taxa. Het is opvallend hoe verschillend plantjes er uit kunnen zien die uit hetzelfde portie zaad.

Lithops planten kunnen oud worden zoals deze *Lithops bromfieldii* var. *mennellii* (Fig. 6). Klein en slechts twee koppen, je zou niet zeggen dat deze plant al 41 jaar oud is. Een plataan zou nu een kloeke boom zijn geweest – tja! Lithops' ouderdom staat niet gelijk aan grootte.

Fig. 6 Een 41 jaar oude *Lithops bromfieldii* var. *mennellii* – één plant, maar twee koppen die uit elkaar drijven

Afhankelijk van de soort blijven sommige Lithops van nature solitair, maar de meeste delen zich in twee, mogelijk drie koppen en zijn daar tevreden mee. Sommige klonen blijven zich delen en uitbreiden (Fig. 7). Dat zijn de klonen die je het vaakst ziet op de showtafels. Die grote pollen zijn niet alleen te danken aan goede kweektechnieken; het is ook de diversiteit van de genetica en vervolgens selectie. Uitgroeien tot grote pollen is waarschijnlijk niet optimaal voor wilde Lithops: de extra koppen maken overleven in tijden van droogte lastiger, en een grote plant trekt eerder de aandacht trekken van een passerende geit of ander knaagdier.

Afb. 7 Een 33 jaar oude, uit zaad gekweekte Lithops fulviceps 'Lydiae' blijft zich vermenigvuldigen.

Grote planten krijg je echt pas door het kweken van grote aantallen zaden (afb. 8) en het selecteren van zaad van die exemplaren, die willen delen in meer koppen. Het is wel een marathon, geen sprint!

Figuur 8 Kweken uit zaad is een uitstekende manier om de natuurlijke variatie binnen een soort te zien en je favoriete vormen te selecteren.

Je kunt je afvragen of Burchell bij het ontdekken van zijn “Dumplings” in zijn wildste dromen had kunnen bedenken hoe alomtegenwoordig Lithops zou worden en hoe een plant bestaande uit slechts twee blaadjes zoveel aandacht kon trekken van kwekers over de hele wereld.

Fig. 9 Twintig jaar oude *Lithops gracilidelinata* subsp. *brandebergensis* – tevreden met het leven in één plant

Natuurlijk zijn die twee blaadjes heel bijzonder, omdat ze zeer geëvolueerd zijn en extreem aangepast zijn aan het leven in een (meestal) vijandige omgeving. Leven in zulke droge omstandigheden betekent dat waterbeheer cruciaal is. Lithops zijn meesters in wateropslag en -recycling. Het grootste deel van hun bladmassa bestaat uit opslagweefsel. Het bladpaar is over een groot deel van de lengte met elkaar vergroeid, wat de indruk wekt één geheel te vormen. Het wordt vaak een 'lichaam' of 'kop' genoemd. Door de verdikte, wasachtige cuticula op de blootgestelde delen gaat er weinig water verloren, waardoor ze kunnen overleven met zeer weinig neerslag.

De normale levenscyclus van een Lithops produceert slechts één bladpaar per groeiseizoen, tussen het oude paar. Veel van het opgeslagen water in de oude bladeren wordt tijdens de groei naar de nieuwe bladeren verplaatst, waardoor het oude bladpaar verschrompelt, krimpt en uiteindelijk uitdroogt. Daardoor komt het nieuwe bladlichaam bloot te liggen. Op dat punt in de teelt kan verstandig water worden gegeven om het waterverlies tijdens de bladregeneratie te compenseren.

Fig. 10 Binnen in een Lithops; voornamelijk wateropslagweefsel

Lithops mogen hun oude bladeren nooit behouden wanneer de nieuwe bladeren volledig gevormd zijn. Dat is een teken van slechte verzorging en overbewatering. Soms splitst Lithops zich, waarbij één blad door twee wordt vervangen. In dat geval moet er wat extra water aan het systeem worden toegevoegd om de plant zijn volledige grootte te laten bereiken. Vanaf dat moment is het alleen nodig om Lithops water te geven als er tekenen van kreukelvorming aan de zijkanten optreden. Een lichte watergift is voldoende, net genoeg om de kreukels glad te strijken en de plant weer te laten opzwellen.

Fig. 11 Twee klonen van *Lithops leslei* subsp. *burchellii* - vernoemd naar de man zelf, hier te zien in de stadia van waterrecycling van oude bladeren

De enige andere grote waterbehoefte van een Lithops is tijdens de bloei. Uitgedroogde planten bloeien meestal niet, of niet goed. De bloei van de vroegste soorten kan midden in de zomer beginnen, maar de meeste bloeien tot in de herfst. Het is daarom belangrijk dat de planten dan volledig gehydrateerd zijn. Na de bloei kunnen de planten droog blijven staan en zijn ze tevreden tot de volgende lente, wanneer er weer nieuwe planten verschijnen. De enige soorten die we

(voorzichtig) water geven na de herfst zijn *Lithops optica* en *optica* 'Rubra' (Fig. 12). Deze groeien in Namibië nabij de kust ten noorden van Lüderitz en ontvangen in de winter neerslag van de kustmist. Daardoor gedraagt deze soort zich anders dan andere *Lithops* en bloeit hij veel later, wat problematisch kan zijn op meer noordelijke locaties tijdens sombere winters, wanneer de bloemen afvallen.

Fig. 12 Lithops optica 'Rubra' is geëvolueerd om te profiteren van de wintermist aan de kust, en een andere watergeefmethode is nodig.

Het hierboven beschreven watergeefregime is het meest effectief voor goed drainerende media. *Lithops* verdraagt geen watervasthoudende grond. De meeste massaal geproduceerde *Lithops* in de tuinbouw worden gekweekt in een compost van kokos of veen, wat niet ideaal is. Potten met meerkoppige planten bestaan meestal uit clusters van veel zaailingen die in een pot worden gezaaid en gekweekt om ze snel op de markt te brengen. Zelfs met de best mogelijke zorg zullen er slachtoffers vallen. Idealiter worden de zaailingen in de late winter of het vroege voorjaar gescheiden en in betere grond geplant, op basis van leem met een goede verhouding grof zand of grind voor een betere drainage. De zaailingen kunnen individueel in kleine potten worden geplant of als groep met wat meer ruimte eromheen, maar kies geen al te grote pot. Beter nog, waarom plant je ze niet in een klein zaaiakje en laat je ze een jaar of twee opgroeien voordat u ze in potten verplant?

Veel succes en ik wens u twee dikke kreukvrije bladeren!

Vertaald en bewerkt door Jaap van der Woude

Te Koop Aangeboden

- Het antischimmel middel te gebruiken bij het zaaien van succulenten.
Superol (Chinosol) 10 gram / 5,- euro,
- **Cactuspotjes terracotta kleur 5,5 cm, 100 stuks / 5,- euro**
- **Pennen, Staedtler permanent lumocolor 313-9 S (fijn),
watervast en lichtecht, 3,00 euro per stuk**

Informatie bij Coby Keizer-Zinsmeester

Advertentie

UITNODIGING voor de trouwe lezer:

- **kom eens langs bij Gerard Geling**
- **adres: De Akkers 10, 9636 CB Zuidbroek**
- **open alleen op afspraak**
- **bij voorkeur op woensdag**
- **dus even bellen of mailen**
- **0622464630 of agavespecialist@online.nl**

Gerard Geling